

Kirjoitusvirheistä voi joskus olla hyötyä. Et-siskelin taannoin tietoa ja videoita canjosta. Väärä hakusana toi eteeni mielenkiintoisen soittimen, cajonin (cajon = lausutaan kahon).

Wikipedian mukaan tämä rytmisoitin on peräisin Perusta. Nimi "cajon" tarkoittaa laatikkoa, joten soittimen nimen keksijältä ei ainakaan mielikuvitusta ole puuttunut. Vastaavanlaisia virityksiä löytyisi varmaan muualtakin päin maailmaa vähävaraisten muusikoiden keskuudesta. Joka tapauksessa Peru on julistanut soittimen osaksi maan kulttuuriperintöä.

Cajon-rummusta on erilaisia versioita, mutta yleensä samasta paketista löytyy bassorummun ja virvelirummun ääniä muistuttavat äänet. Koko lienee määrätynyt sillä perusteella, että korkeus on passelisti istumakorkeus eikä soitin ole liian suuri mukana kuljetettavaksi.

Yleensä laatikon runko on vaneria, vaikka jotkut käyttävät myös lastulevyä. Levyn paksuus on syytä olla sellainen, että laatikko kestää soittajansa painon. Itse käytin 12mm:n koivuvaneria. Kulmaliitokset voi kukin tehdä tavallaan. Kuvan cajonissa liitokset ovat mallia jiiri. Laatikon korkeus on 46cm ja leveys sekä syvyys 32cm. "Tapa", eli se sivu laatikosta, jota soitetaan, on ohutta, esim. 4mm:n vaneria ja kiinnitetään laatikon reunarimaan ruuveilla. Pohjaan voi laittaa jotkut tassut tai riman pätkät. Ääniaukon koko ja paikka vaihtelee, mutta on yleensä jotain 100-120mm:n luokkaa ja sijainniltaan laatikon kyljessä tai takana. Bassosoundi lähtee tuollaisesta laatikosta ilman sen kummempaa virittelyä, mutta virveliäänen saamiseksi täytyy tapan taakse saada jotain resonoivaa. Joissakin ohjeissa viriteltiin vaneria vasten kitarankieliä tai rautalankaa. Toiset ohjeet taas neuvovat käyttämään virvelin mattoa. Oppilastyönä pitäisi materiaalikustannukset saada pysymään alhaalla, joten pari kitaran kieltä saa tässä tapauksessa hoitaa asian. Laatikon kulmiin asennettavat kielet räsähtävät jo ihan mukavasti kun ne kiristetään sen verran tiukalle, että ne soivat. Tämä takaa sen, että kieli on vaneria vasten. Joku perulainen kaveri näytti laittavan youtubessa yhden kielen laatikon sisälle pohjasta kattoon. Mikäli oikein hänen puheestaan ymmärsin, kielen tarkoitus oli saada bassoääni soimaan hiukan pitempään.

Netissä törmäsin myös cajonin taskuversioon, joka sekini näytti toimivalta. Periaatteessa kyseessä on pieni lituska laatikko jossa on nähtävästi hiekkaa tai hiekoitussoaraa sisällä. Molemmista löytyy videoita ja näytteitä eri soittotyyleistä.

Jos rummun soundiin ei ole tyytyväinen, eikä virittely tuota tulosta, cajon soveltuu mainiosti myös pilkkijakkaraksi ja kala-astiaksi. Keväällä pilkkikauden loputtua sen voi ripustaa puuhun telkämpöntöksi.

etulevy eli tapa kiinni ruuveilla

ääniaukko takana

tassut alle

kielet tiukalle